

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/8/2014
Identifikačné číslo spisu:	1011201508
Dátum vydania rozhodnutia:	25.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011201508.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobkyne Ing. D. D., R., právne zastúpenej JUDr. Miroslavou Marcinekovou, advokátkou so sídlom na Bulharskej 111, 821 04 Bratislava, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, Špitálska 14, 812 28 Bratislava), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-P-DI-BCP-126/2011 zo dňa 8. augusta 2011, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/170/2011-46 zo dňa 24. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/170/2011-46 zo dňa 24. mája 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnymi orgánmi

Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave IV, č. p.: ORP-P-399/IV-DI-BCP-2011 zo dňa 14. júna 2011 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. p. KRP-P-DI-BCP-126/2011 zo dňa 8. augusta 2011 bola žalobkyňa uznaná za vinnú zo spáchania dopravného priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. j/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej iba „ZoP“), ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 5. mája 2011 v čase o 16. 10 hod. viedla motorové vozidlo značky Toyota RAV4 v EČ: H. v Bratislave na Predstaničnom námestí, pričom nerešpektovala zvislé dopravné značenie B 1/ zákaz vjazdu všetkých vozidiel s dodatkovou tabuľou, okrem vozidiel s povolením ŽSR a bola predpísaným spôsobom zastavená hliadkou PZ, následne bola vyzvaná predložiť platné doklady predpísané zákonom alebo osobitným predpisom, pričom na výzvu nereagovala a z miesta kontroly odišla.

Uvedeným konaním žalobkyňa porušila § 3 ods. 2 písm. b/, c/ s poukazom na § 137 ods. 2 písm. j/

zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZCP“). Za to jej bola uložená pokuta 150 Eur, zákaz činnosti viesť motorové vozidlo po dobu 4 mesiacov a povinnosť nahradiť trovy konania v sume 16,- Eur.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Voči rozhodnutiu žalovaného podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote žalobu, ktorú krajský súd napadnutým rozsudkom podľa ust. § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol ako nedôvodnú.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa síce v konaní popierala, že by spáchala dopravný priestupok, z ktorého bola obvinená, t. j. že by nerešpektovala dopravné značenie, resp. neuposlúchla pokyn príslušníka PZ na predloženie dokladov pri zastavení jej vozidla na Predstaničnom námestí, avšak toto svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázala. Je nedôvodné domnievať sa, že by si príslušníci PZ, pppráv. Y., stržm. D. vymysleli skutok a z tohto bez reálneho základu vinili žalobkyňu. Žalobkyňa sa pri spisovaní správy o výsledku objasňovania priestupku dňa 5. mája 2011 odmietla k zisteniam hliadky vyjadriť, nevzniesla žiadne námietky a v konaní neprezentovala žiadne dôkazné prostriedky na svoju obranu. Podľa názoru súdu v danom prípade z vykonaných dôkazov, ktoré sú popísané vyššie, dospel správny orgán k správnym skutkovým zisteniam a nemal dôvod pochybovať o ich dôveryhodnosti. Z dokazovania teda vyplýva, že žalobkyňa sa dopustila priestupkov, ktoré jej boli napadnutými rozhodnutiami kladené za vinu.

Krajský súd v prejednávanej veci považoval napadnuté rozhodnutie za vydané v súlade so zákonom. Z prvostupňového aj druhostupňového rozhodnutia mu bolo zrejmé, aké dôkazné prostriedky boli podkladom rozhodnutia, zo spáchania akého dopravného priestupku bola žalobkyňa uznaná vinnou a na základe akej správnej úvahy správny orgán dospel k výške uloženej sankcie.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že v konaní bolo podľa žalovaného zistené, že žalobkyňa nerešpektovala dopravnú značku, výzvu policajta na predloženie dokladov pri kontrole na Predstaničnom námestí a správne orgány uviedli právne predpisy, v zmysle ktorých rozhodli a rozviedli svoju úvahy ohľadom dôkazných prostriedkov, na ktoré prihliadali pri vydaní napadnutých rozhodnutí. Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí zdôvodnil okolnosť, pre ktorú pojednával v neprítomnosti žalobkyne. Žalovaný v odvolacom konaní postupoval v súlade s § 81 zákona o priestupkoch.

Podľa názoru súdu aj výška uloženej sankcie bola primeraná vzhľadom na okolnosť, že žalobkyňa v priebehu predchádzajúcich dvoch rokov spáchala iné dopravné priestupky, za ktoré jej bola uložená finančná pokuta. Je preto logický záver, že ak zo strany žalobkyne došlo s odstupom krátkeho času k podobnému porušeniu povinnosti, nedošlo uložením pokuty k náprave. V takom prípade by len uloženie ďalšej sankcie na dolnej hranici sadzby nesplnilo preventívny a výchovný účel. Udelená sankcia v rámci zákonom ohraničenej sadzby bola aj podľa názoru súdu primeraná povahe priestupku a okolnostiam s prihliadnutím na osobu páchatela.

Krajský súd nepovažoval za dôvodné ani námietky žalobkyne ohľadne prerokovania priestupku v jej neprítomnosti, doručovania predvolania a na to nadväzujúce porušenia jej práv na predkladanie dôkazov a najmä na spravodlivý proces, čo aj náležite odôvodnil.

III.

Odvolanie a vyjadrenie k nemu

Proti rozsudku krajského súdu žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie. Uviedla v ňom, že jej konanie nie je priestupkom, že skutkový stav nebol riadne zistený, resp. nie je v súlade s vykonanými dôkazmi, namietala prerokovanie priestupku bez jej prítomnosti, pretože musela v deň pojednávania opustiť Bratislavu, ale nasledujúci deň sa dostavila na políciu a chcela spísať záznam a ospravedlnila sa, namietala vykonané dôkazy, poukazovala na to, že skutok sa stal inak ako popisujú hliadkujúci policajti a navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Popisovala, ako sa chcela od príslušníka polície dozvedieť, či môže vojsť do zákazu vjazdu, pretože má preukaz ZŤP, avšak príslušník polície ju odbil, aby odišla, čo uposlúchla a asi o päť minút bola na Pražskej ulici zastavená inou hliadkou. Poukazovala na nepravdivosť tvrdení príslušníkov polície o tom, že bola v zákaze vjazdu, že by sedela v motorovom vozidle v čase kontaktu s policajtom a že by kládla odpor alebo bola vyzvaná na predloženie dokladov. Videozáznam nežiadala v pôvodnom konaní predložiť, pretože keď sa dopytovala o takej možnosti, bolo jej povedané, že kamery nefungujú a preto bolo zbytočné záznam žiadať.

Namietala tiež, že fotografie založené v administratívnom spise nie sú z jej prípadu a netýkajú sa ho. Namietala tiež predčasnosť záverov krajského súdu, opakovala, že sa ničoho nedopustila a uzatvorila konštatovaniami o nesprávnych skutkových a právnych záveroch.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny, má za to, že skutkový stav bol zistený dostatočne a z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalobkyňa sa dopustila priestupkov, ktoré jej boli napadnutými rozhodnutiami kladené za vinu. Stotožnil sa s názorom súdu, pokiaľ námietky žalobkyne vyhodnotil ako nedôvodné a navrhol odvolanie zamietnuť a rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

IV.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, (ďalej len „O.s.p.“), v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 z 12. decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo k 31. decembru 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

Odvolací súd vzhľadom na nepochybné dôkazy preukazujúce vinu žalobkyne nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 25. júna 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Podľa § 22 ods. 1, písm. j/, k/ a ods. 2 zákona o priestupkoch účinného v čase spáchania priestupku, priestupku sa dopustí ten, kto

j) iným spôsobom ako uvedeným v písmenách a) až i) sa dopustí porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa osobitného predpisu, (t.j. § 137 ods. 2 písm. g) až o) a q) až x) zákona č. 8/2009 Z.z. v znení zákona č. 313/2011 Z.z.),

k) iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až j), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Za priestupok podľa odseku 1 písm. j/ možno uložiť pokutu od 60 eur do 300 eur a zákaz činnosti do dvoch rokov, podľa písm. k/ možno uložiť pokutu do 100 eur.

Podľa § 58 ods. 1, 2 a 4 zákona o priestupkoch, objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona, tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku, sa uloží sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave páchatel'a priestupku postačí samotné prejednanie priestupku, uloží ochranné opatrenie, uloží páchatel'ovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

Objasňovanie priestupkov podľa odseku 1 vykonávajú správne orgány, ktoré sú príslušné prejednať zistené priestupky, ak priestupok zistili v rozsahu svojej pôsobnosti alebo ak im priestupok oznámil iný orgán (§ 56 ods. 1), ktorý nie je oprávnený priestupok prejednať podľa tohto alebo iného zákona. Správne orgány sú oprávnené požiadať o vykonanie objasňovania priestupkov orgány oprávnené objasňovať priestupky podľa odseku 3 v rozsahu ich pôsobnosti.

Orgány Policajného zboru objasňujú

priestupky uvedené v § 24 ods. 1 písm. c), § 30 ods. 1 písm. d) až h), § 35 ods. 1 písm. f), § 44 a 46, priestupky proti verejnému poriadku, priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, priestupky proti majetku a devízové priestupky v rozsahu ustanovenom osobitným predpisom, 8a)

priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, priestupky proti bezpečnosti a plynulosti železničnej dopravy a ďalšie priestupky proti poriadku v štátnej správe, ak boli spáchané na úseku štátnej správy v pôsobnosti Policajného zboru,

ak uvedené priestupky nezistil alebo ich neobjasňuje orgán uvedený v odseku 2 alebo odseku 3 písm. b) až e).

V danom prípade rozhodovali a konali vo veci príslušné orgány.

Podľa § 73 ods. 2 zákona o priestupkoch, obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky. K výpovedi ani k priznaniu ho nemožno donucovať.

Podľa § 74 ods. 1 zákona o priestupkoch, o priestupku koná správny orgán v prvom stupni ústne pojednávanie. V neprítomnosti obvineného z priestupku možno vec prejednať len vtedy, ak sa odmietne dostaviť na ústne pojednávanie, hoci bol riadne predvolaný, alebo sa nedostaví bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu.

Podľa § 51 zákona, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

V danom prípade sa doručovanie písomností vykonáva podľa príslušných ustanovení správneho poriadku.

Podľa § 24 ods. 1 a 2 správneho poriadku, dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení účinnom v čase spáchania priestupku, účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

Účastník cestnej premávky je ďalej povinný

správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému, dopravno-technickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam, poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia, poslúchnuť pokyn, výzvu alebo príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon alebo osobitný predpis.

Podľa § 5 v spojení s prílohou č. 1, vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 9/2009 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o cestnej premávke je vyobrazená značka, ktorú žalobkyňa pri svojej jazde nerešpektovala označená ako zákazová značka B 1, ktorá zakazuje vjazd všetkých motorových vozidiel.

Odvolací súd preskúmal predložený administratívny spis i zápisnicu z pojednávania krajského súdu i jeho rozsudok a zistil, že krajský súd dospel správnym a nepochybným záverom o zákonnosti rozhodnutia žalovaného i jemu predchádzajúceho rozhodnutia Okresného dopravného inšpektorátu Bratislava IV.

Niet pochybností o tom, že okrem popierania viny, žalobkyňa nepredložila jediný fakt, nieto ešte dôkaz, ktorý by čo i len spochybňoval jej vinu a ozrejmoval dôvod, pre ktorý by ju dvaja, pre ňu neznámi príslušníci PZ, usvedčovali zo spáchania protiprávneho konania.

Odvolací súd v zhode s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody, konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Krajský súd v Bratislave nepovažoval za logické tvrdenia žalobkyne o tom, že by ju policajti potrebovali postihnúť za jej otázku, či môže parkovať v zákaze vjazdu, ako tvrdila. Rovnako sa javilo nelogické tvrdenie žalobkyne, že neodišla z miesta činu, neodmietala predložiť doklady a nemusela byť zadržaná ďalšou policajnou hliadkou. Ak by príslušníci polície takto nedovolené zasahovali do jej práv, vystavovali by sa riziku neúmerného postihu. Je preto logickejšie ich tvrdenie, že žalobkyňa porušila zvislé dopravné značenie a pri vychádzaní z neho neuposlúchla pokyn kontrolujúcej hliadky.

Rovnaký bol jej postup pri preberaní predvolania na výsluch a priestupkové konanie.

Odvolací súd na tomto mieste doplnia, že ani správny orgán ani súd nemôže niesť zodpovednosť a vyvodzovať dôsledky o porušovaní základných práv len preto, že žalobkyňa svoje ústavou garantované práva na spravodlivý proces nevyužila, nech sa tak stalo z akýchkoľvek dôvodov. Žalobkyňa je povinná rešpektovať postupy a rozhodnutia štátnych orgánov, a pokiaľ tak konať nechce z vlastnej vôle, musí si byť vedomá zodpovednosti a následkov za protiprávne konanie.

Ak si žalobkyňa predvolanie na konanie o priestupku, doručované prvý krát v mieste jej bydliska už 23. mája 2011, neprevzala ani po opakovanej výzve 24. mája 2011, ale až 13. júna 2011, pričom si ani obal, ani obsah zásielky neprečítala pri prevzatí, ale, ako tvrdila, až večer 14. júna 2011, nemôže viniť štátne orgány z porušovania povinnosti, keď k nim jednak nedošlo a jednak k nevyužití práv žalobkyne došlo len a výlučne jej ľahostajným prístupom k priestupkovému konaniu. Ak by si zásielku vyzdvihla včas, resp. aspoň 13. júna 2011 pri jej prevzatí na pošte by zistila jej obsah a ospravedlnila svoju neúčast' na priestupkovom konaní, s určitosťou by dosiahla jeho odročenie. Jej ľahostajný prístup i neuvedenie dôvodu náhleho odchodu mimo Slovenskú republiku však skôr nasvedčuje, že neprikladala priestupkovému konaniu takú vážnosť, akú by si zaslúžilo. Dôsledky preto musí znášať samotná žalobkyňa.

Odvolací súd zistil, že správa o výsledku objasňovania založená na tvrdeniach príslušníkov polície ppřp. Y., stržm. D. je logická, má oporu v ďalších dôkazoch (sčasti i v priznaní žalobkyne v tom, že sa na uvedenom mieste - Predstaničnom námestí v Bratislave v danom čase nachádzala), že sa odmietla podrobiť kontrole dokladov a predložiť ich a z miesta odišla. Správny orgán postupoval podľa odvolacieho súdu správne, keď neuveril verzii žalobkyne, ktorá sa snažila naznačiť, ani nie preukázať, že jej následné zastavenie inou hliadkou, päť minút jazdy od miesta priestupku, malo byť odplatou za to, že sa mala pýtať na možnosť parkovania v zákaze vjazdu. Tak ako správne orgány i krajský súd a napokon i odvolací súd uverili a priklonili sa pri hodnotení dôkazov verzii príslušníkov polície, ktorým sa mala žalobkyňa vysmievať a hroziť im, že ak ju nenechajú na pokoji a neprestanú riešiť, že prídu o prácu.

Odvolací súd sa zhodne s krajským súdom stotožnil aj s výškou uloženej sankcie, ktorá sa javí skôr mierna než prísna, najmä so zreteľom na priestupkovú minulosť žalobkyne a nedostatočný vplyv miernych sankcií na jej správanie.

Z týchto dôvodov odvolací súd nezistiac pochybenia v konaní správnych orgánov, ani v prieskumnom konaní a rozhodnutí krajského súdu napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobkyňa nemala v odvolacom konaní úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.